

Eesinnane walle-õppetus, ni jölle ja tühhine kui ta olli ja rummal laps olles piddand moista, et se walle olli, — agga Gesslased piddasid sedda töeks, ja aitasid walleprohweti sedda õppetust keikis paifus laiali lautada, nenda et ürrilekse aia pärrast keikide süddamed selle umbrohhuga ollid täidetud, ja se keikis wägga kaua, enne kui rahwas sedda wimalis ärraunnustasid; agga mis ma ütlen: ärraunnustasid? Gesti-rahwas peawad praego weel Meljapäwa õhtut isfiärraliseks pühaks õhtuks, ilma et naad isegi teadwad, mispärrast? Sel õhtul wiwad naad enneminni laiskleda ja keik muud pahha ja üllekohbut, agga mitte tööd teha. —

Zummal ei anna ennast mitte pilkada, ehk ta kül wägga kaua meiega kannatab, ja kaua otab, et patune omma efsituksse tee peält peaks ümberpöörma. Nenda olli Zummal ka sel aial kurja walleõppetuse armastajattega wägga kaua kannatanud ja neid meleparrandomisesele püüdnud melitada, — agga, ni kui üks töe-sanna ütleb: „Zummal weskid jahwatawad pitkamissi, agga jahwatawad peneste, — tullid ka siin raskeid nuhtlused rahwa peäle. — Reed hirmjad sõead, nälja häddad ja raskeid katko többed, kellest meile neil kurwail pimmeduuse aegades kulu-

takse, on kül halledad kuulda. Üks wägga suur sabaga täht näitas ennast aastal 1556 ja täitis rahwast sure hirmo ja kartussega nende asjade pärrast, mis nüüd odeti ja piddid tulles. Tahhaksime meie keik neid nuhtluse ja hirmo asjo, mis selle lueteistkümnema 100 aasta lõppetusel meie Ma peäle on tulnud, ülespanna, siis wiiksime sest ühe sure ramato firjotada. Meie wöttame agga lühhidelt mõned tükkid neist wälja.

Sel aial on meie ommad (Rootsi- ja Saksa) sõawäed Liwlandimaad, Larto-liina, Wirro- ja Järwamaad ning teisi kochi nisamma armotumal ja kurjal kombel laastanud, kui Türklased ja Tatrak; naad on põlletanud, tapnud, risunud ja keik paljaks teinud, mis kätte said. Undid on suurte karjades külade liggijärges ümberjooksnud ja hirmsaste ulgunud, nenda et keigil hirm peäle tulnud. Se põlle ka immeks panna: sest kartus ja surm on patto palk.

29. Julil 1574 on Tatrak mitto tuhhat meest, kes Merja-ma kirriko alla ollid kokkotulnud, äkkitselt finniwõtnud, mitto neist surnuks lõnud ja teised wangi winud. Merjama kirrik, kuhho siise paljo tallomehhi naeste ja lastega ollid ärrapeitnud, on lahti murtud ja waenlased on keik finniwõtnud ja